

[Ingomar Petersen.]

ikke virker særlig godt over for de unge, men at unge ser og hører ungdomsudsendelser i tv og radio, læser mange beat- og popblade, og man burde måske overveje at annoncere dér. Og at de unge i stor udstrækning hører musikprogrammerne i P 3 og P 4, synes jeg nok man burde tage med i vurderingerne.

Jeg kan sige, at det af det kommunistiske parti stillede dagsordensforslag efter vor formening er helt overflødigt, og det radikale venstre vil stemme imod dette dagsordensforslag.

Formanden:

Jeg skal her afbryde forhandlingen og udsætte mødet til kl. 13.30.

Mødet udsat kl. 12.30.

Mødet genoptaget kl. 13.30.

Forhandlingen genoptoges.

Gert Petersen (SF):

Først vil jeg sige om det af hr. Knud Jespersen stillede dagsordensforslag, at jeg med interesse hørte, at hr. Ingomar Petersen betragtede det som overflødigt. Det er vel også den holdning, der er kommet til udtryk i øvrigt heroppefra, og det synes jeg egentlig er ganske imponerende eller måske lidt frygtindgydende, for det er udtryk for, at det her med arbejdsløsheden ordner sig jo nok, og der er ikke brug for nogen særlig plan.

På den anden side har jeg hørt den i øjeblikket ikke tilstedeværende økonomiminister, hvis interesse for arbejdsløshedens bekæmpelse jeg dog ikke vil sætte noget spørgsmålstegn ved, ved flere lejligheder tale om åg af forskellig type. I sin tid var det ansvarets åg; jeg ser nu i aviserne, at han lige har talt om, at vi jo er under nødvendighedens åg. Jeg synes, at det dagsordensforslag, som er stillet af hr. Knud Jespersen, i og for sig er udtryk for, at kommunisterne også føler sig under et ansvarets eller et nødvendighedens åg. Jeg synes, at

det er meget moderat og må være udtryk for, at man i de 2-3 år, kommunisterne har været herinde i folketinget, har lært sig, at der er grænser for, hvor meget man kan komme igennem med, og derfor er man nødt til somme tider at stemme tonen lidt ned.

Jeg begriber ikke, at man fra de forskellige partiers side, de borgerlige partiers, socialdemokratiets side, så indtager den arrogante holdning, som man vitterlig har indtaget over for et ønske om, at regeringen i septembersamlingen skal fremlægge en plan til arbejdsløshedens nedbringelse gradvis kvartal for kvartal. Jeg synes som sagt, at det er et meget moderat forlangende. Det er et absolut minimum, og jeg kunne da godt have tænkt mig, at man var gået noget videre i sine formuleringer fra det kommunistiske partis side, men jeg har forstået, at det er ud fra en forståelse af, at når man nu er endt herinde i dette hus, så kan det være nødvendigt med en vis moderation, som man ikke på samme måde er bundet af, når man befinder sig udenfor. Jeg synes, at det er en dårlig kvittering, som kommer fra de andre partiers side heroverfor.

Vi vil stemme for dagsordensforslaget. Vi kunne altså godt have tænkt os, at det i højere grad havde opregnet, hvad en sådan plan skulle indeholde. Det vil jeg selv beskæftige mig med i dette indlæg, men selve tanken om, at regeringen burde fremkomme med en konkret plan, som blev lagt frem til drøftelse i dette ting, for, hvordan man nedbringer arbejdsløsheden, er under alle omstændigheder en rigtig og ikke nogen særlig radikal eller revolutionær tanke. Derfor begriber jeg af de sidste årsager stadig væk ikke den afvisende holdning, som socialdemokratiet og de borgerlige partier indtager.

Jeg beklager også, at man ikke fra socialdemokratisk side i højere grad vender skytset mod den tankegang og moral, som nogle af de borgerlige ordførere her har givet udtryk for. Det synes jeg der var nok så megen grund til som at polemisere mod dem, der har stillet forespørgslen.

Det er næsten tragikomisk, at jeg i disse noter havde skrevet på forhånd, at nogle måske vil glæde sig over en vis nedgang i arbejdsløsheden i forhold til sidste år, og så fortsætter jeg i noterne: men den er stadig katastrofalt høj. Men det var nøjagtig, uden at jeg kunne vide det med fuld sikkerhed,